

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL II.

„Gazeta” iese în fie-care zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu an 12 fl., pe șese luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unu an 40 franci, pe șese
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prouneră la toate ofi-
ciile postale din intru și din
afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe unu an
10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusa în
casă: Pe unu an 12 fl., pe
șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atâtă abonamentele câtă și
inserțiunile suntă a se plăti
înainte.

Nr. 282.

Brașov, Vineri 23 Decembrie

1888.

Cătră onorații cetitori!

„Gazeta Transilvaniei” întră în anul al 52-lea al existenței sale.

Nenumăratele dovezi de simpatie și de încredere ce le-a primit acest organ de publicitate din partea Românilor de pretutindeni cu ocaziunea aniversării a cincidecea a existenței sale sunt cea mai viuă și mai puternică mărturie pentru atitudinea sa politică și națională.

Răzimat pe încrederea publicului român și condus de iubirea de patriă și de datoria ce o are cătră sfânta cauză a românismului, organul nostru n'a pregetat de a aduce, mai ales în cei de cece ani din urmă, însemnate jertfe pentru a corespunde totu mai mult cerințelor timpului și trebuințelor cetitorilor săi.

Astfel de la 1 Ianuarie 1881 „Gazeta Transilvaniei” a început să apară de trei ori pe săptămână totu cu prețul de până atunci, er de la 1 Aprilie 1884 apare în fie-care zi, erăși cu același preț, căci cei 2 fl. adăugați acoperă numai cheltuielile înmulțite cu portul postal.

De atunci încoco am făcut totu ce ne-a stat în putință spre a aduce îmbunătățiri atât în redactarea diarului câtă și în întocmirea sa esteriă, pentru care scop am isbutit ca diarul să-și aibă tipografia proprie.

Nu-i vorba, multe se ceră astăzi de la un diar, mai ales când el este chemat să servească cauzelor unui popor atât de multu prigonit de sorte. Prin urmare nu putem să șim că am ajuns la capătul îmbunătățirilor.

Din contră, astăzi când, ca niciodată până acuma, pozițiunea diaristiceii noastre s'a agravat; când atâtea lovituri sunt îndreptate asupra ei cu vehemență așa de mare; când procese peste procese, condamnări la închisore și amende în bani o împiedecă în munca și stăruințele ei de a da pe față toate nelegiuirile, prigonirile și asupririle și de a lupta pentru recăștigarea drepturilor poporului român: se cere de la noi să ne încordăm puterile cu îndoită energiă și să continuăm lupta cu curagiu neînfrânt, introducându noi reforme, pentru ca „Gazeta Transilvaniei” nu numai să corăspundă mai multu chemării sale, ci să se facă cu putință ca principiile salutare naționale ce le propagă să potă pătrunde până și în coliba țeranului.

Conduși de aceste vederi, voim să facem și cu începerea anului viitoru mai multe esențiale ameliorări în diarul nostru.

Pe lângă programul, ce l'am observat până adă la redactarea foii, suntem decisi a cultiva mai multu și unele terene, cărora până acuma potă nu le-am putut da atențiunea cuvenită.

Spre scopul acesta am avut fericirea a concentra împrejurul nostru unu număr însemnat de bărbați cu cunoscințe speciale, cari vor colabora regulat la foia noastră, așa ca materialul cel va conține să fiă câtu mai variat, instructiv și acomodat trebuințelor poporului, nu numai pe tărâmul politicu, literar și social, ci ținându deopotrivă semă și de interesele sale din punctu de vedere al economiei, educațiunii și igienei, al afacerilor sale cu autoritățile cu cari vine mai desu în atingere și alu trebilor sale financiare și comerciale.

Afară de aceea căștigându-ne convingerea, că după împrejurările poporului nostru unu diar cotidianu nu este în stare a pătrunde în toate păturile sociale — parte mare din cauza prețului lui — și astfel știind că să semte trebuința de a i se face cu putință oră și cărui Român, care știe ceti, ca să fiă informatu despre interesele și trebuințele lui, **ne-am decisu ca de la anul nou 1889 înainte să mărimu în modu destul de însemnatu prin adausuri numerele noastre cu data de Duminecă și să le întocmim și să le redactăm astfel, ca să intereseze pe oră și ce cetitot și să se potă abona și separatu.**

Deschidemu der abonamentu la „Gazeta Transilvaniei”, care deși mai bogat în materialu va costa ca și până acuma 12 fl. v. a. pe an și în deosebire pentru aceia, cărora împregiurările nu le ertă de a abona întregu diarul, deschidemu abonamentu separatu la numerele cu data de Duminecă ale „Gazetei Transilvaniei”, cari vor costa pe anu numai 2 fl. v. a.

Rugăm pe abonații nostri de până acuma, ca să stăruiască pe câtu le va sta în putință în cerculu domniilor loră pentru lățirea „Gazetei Transilvaniei” precum și pentru răspândirea în popor a numerelor cu data Duminecă, ce se potă abona și separatu.

(Anunțul Administrațiunii pe pagina IV.)

Redacțiunea.

Brașov, 22 Decembrie v.

Ne-am ocupat în trecutu de articulu retrospectiv ai foilor unguresci din Clușiu asupra anului 1888. A pututu vedea oră-cine cu ce culpabilă ușurință trecu peste cestiunile principale, mulțumindu-se a face șovinismu și a agita erăși în contra naționalităților.

Să nu credă însă publicu, că această ușurință ar proveni din consciința ce ar avă-o agitatori și șoviniști unguri, cumcă s'ar simți adă stându pe o temelie trainică. Ei își cunosc slaba loră putere, der vorba românescă: năravulu din nascere, lecă în lume n'are.

Ceea ce i dore de i ustură și i face să n'aibă liniște nici în somn e cestiunea naționalităților. Și oră câtă silință și-au dat de siguru foile unguresci să-și facă chefu de curcă bătă, n'au pututu să-și tănuiască trica ce le stăpănesce, gândindu-se la ce gradu de înăsprire au adus relațiunile cu naționalitățile deoparte purtarea loră netrebnică, de altă parte ilegalitățile, nedreptățile și persecuțiunile din partea guvernului.

Astfel foile unguresci din Clușiu, atingându cestiunea naționalităților, dau fără voiă espreșiune temerei și durerei loră, că această cestiune e o rană adencă în a căreia vindecare mai că nu

mai au speranță. Der în locu de a cere regimului să caute a-o rupe cu trecutul și în locu să și schimbe și ele atitudinea de până acum, ne dau a înțelege, că n'au de gându să renunțe la nenorocita loră pornire, ci vor merge orbesce înainte pe calea prăpastiei, precum se potă vedea din cele următoare.

Așa foia kossuthistă „Ellenzek” serie:

„Dorim și aceea, ca Sasulu, Românulu, Croatulu și Slovaculu să înceteze odată cu sălbătăcitate loră ură de rassă. Să fiă cu minte, să socotescă cu faptele și să nu facă politică de scărăbuși, cari sboră orbesce în părete. Caci în adevăru, câte-unu scărăbușu potă isbi multe mii dn ani cu cășorul său slabu zidurile istoriei unguresci, fără să potă face spărtură în elu.”

„In interioru Carpațiloru putem trăi strălucitu, decă ne'nțelegem pacnicu unii cu alții, ne lămurim și ne încredem unii într'alții ca cetățeni. In ceea ce formeză bunulu loră dreptu nu suntu împedecați de nimenea, unu dreptu întemeiatu d'a se plange au numai acolo, unde și noi ne plangem. SORTEA noastră este comună, inamiculu nostru este comunu, viitorulu nostru este comunu.”

„Să primescă odată toate conse-

cințele acestei situațiunii. Să vadă în fine odată, că aci este posibilu unu statu maghiar. Să nu mai alerge după lumină amăgitoare, care și așa nu sunt, decât unu aeru stricatu. Să-și bage'n capu, că într'unu statu numai o națiune politică potă fi — și acesta e cea maghiară; această concepțiune trebuie să și-o acomodeze și ei, apoi vorbescă ei în orăși-ce limbă unii cu alții și cu Dumneșul lor. Când vorbim de națiunea maghiară, înțelegem și fracțiunile de rassă germană, slavă și română, care locuesc aci. Așa a fostă acesta de o miă de ani, așa e adă și așa va fi în viitoru. Acesta e basa. Să se pună în fine odată pe această basă; celelalte voru înceta de sine:

Repetila bugetară „Kolosvár” se esprimă astfel:

„Marea bolă a statului maghiar, cestiunea naționalităților, n'a dispărutu cătuși de puțin. Românii, Sașii și alții se luptă cu o însuflețire neobosită pentru programe politice, care sunt lipsite de basa legală și de rațiune. Pressa naționalităților a folosit și în anul acesta orice ocaziune posibilă și neposibilă, ca să mărescă înstrăinarea, ba chiar ură cătră rassa domnitore. E o rană dureroasă această certă și sfadă mereu reînviată în interioru, și procesulu consolidării statului maghiar și

dospirea totu mai cu efectu a simțământului naționalu vindecă în cetulu cu încetul rana.”

„E încă departe timpul, dela care putem aștepta vindecarea totală a bolii, convertirea celor rătăciți, comunitatea simțământelor în îndeplinirea datorităților publice, comunitatea dezvoltării puterilor. Der și la încheierea anului acestuia (1888) n'avem motivu de a ne încrede cu mai puțină consciință de sine, cu mai puțină consciință de țintă, în aceea, că dreptulu națiunii maghiare și marele ei puteri spirituale și morale voru învinge în cele din urmă asupra nesănătoselor nisuințe ale naționalităților.”

Vom reveni asupra acestor espectorări ale foilor unguresci, ca să le spunem din nou, că amar se'nșelă, decă totu mai credu în realizarea nisuințelor loră utopice și nebune.

Flotila de rășboiu pe Dunăre.

„Neue freie Presse” a mai primitu din Pesta următoarele amărute telativu la înființarea unei flote de rășboiu pe Dunăre:

Căpitanulu de fregată Schonta a fostu nu de multu aici din ordinulu admiralului Sterneck, ca să se informeze de intențiune proprie asupra raporturilor locale ce suntă a se lua în conside-

rare la înființarea flotei. Numitul ofi- ceru a avut să ia informații despre raporturile de navigațiune pe Dunăre dela *Pojonă* până la *Orșova*, precum și pe rurile laterale *Tisa*, *Drava* și *Sava*. Căci flota fluvială va avea să-și extindă cercul de activitate și asupra afluenților Dunării, întru câtă acesta va fi posibil, respective întru câtă adâncirea apelor va permite.

Flotila fluvială după dispozițiunile actuale va consta din 12 monitoare. Vor fi așadără a se construi, afară de cele 2 monitoare în ființă, „*Leitha*” și „*Maros*”, încă 10 vase de război de felul acesta. Pentru fi-a-care vasu se voru sistemisa 42 de marinari, afară de aceea se voru acuire mai multe vapore, care voru fi înarmate pentru a face în casu de lipsă serviciul de recunoscere.

De aceea va fi necesaru a se spori trupa marină cu 600 feciori. În faptă se va și clădi în apropierea fiitorului portu de erna seu de război de pe Dunăre o casarmă pentru marinari.

Monitoarele voru fi construite în regiă proprie de cătră administrația marinei, der nu în Pola, ci într'unu *stabilimentu nou*, care se va înființa lângă *Dunăre*. Asemenea se va edifica și o fabrică proprie de munițiune și materii explosive astfel, că totți articolii necesari la înființarea și echiparea flotei fluviale se voru face lângă *Dunăre*. La acesta sunt normative nu în linia ultimă considerațiunilor strategice, bună-ora eventuala isolare a teritoriului de război vama-lu dela Pola.

În momentele de față capitala Ungariei are cei mai mulți sorți, că acolo voru fi înființate portul de erna și portul de război alu flotei și prin urmare și schelele, casarma și fabrica de materii exploasive. Der hotărîrea definitivă nu este încă luată și eventualu pôte fi și Raab-ul seu Komarom-ul seu alte locuri unde există raporturi militare favorabile, cum este pe brațul *Dunării* dela *Buda-veche* seu *Pestanaouă*.

Sorții capitalei Ungariei sunt favorabili prin aceea, că ea este unu oraș cu totul deschis, ceea ce deja pe la începutul anilor 70 a născut ideea, părăsită după aceea, de a o fortifica.

Motivele, care au îndemnat pe admiralul *Sterneck* să realizeze proiectul din vorbă le-am comunicat deja. Cestiunea se află încă în stadiul pregătirilor, er natura coercitivă a motivelor punu mai pre susu de ori ce îndoelă, că delegațiunile voru ave a se ocupa deja în sesiunea dela primăveră cu primele recerînțe ale acestei sporiri a puterii nostre armate.

Acastă sporire se pôte face numai gradatim, der probabilu se va purta de grije, ca în casu de lipsă flota să pôte

fi formată numai decât, spre acestu sfirșit vor fi cumpărate și echipate pentru serviciul militar mai multe vapore — se vorbesce de 12 — dela societatea de navigațiune pe *Dunăre*. În acestu casu se va plăti societății seu chirie seu întreaga valorea vaporelor.

Scopul strategic alu flotei fluviale va fi siguru defensiv, der numai atunci ilu va puté ajunge, decât anumite *puncte ale Dunării* voru fi mai bine apărute prin fortificațiunilor ca în prezentu, și de aceea în legătură cu această afacere se vorbesce și de executarea astorfelului de *fortificațiunilor*.

Correspondentul își ține de datori-nță a accentua în modu deosebitu, că în aceste planuri și dispozițiunilor ale administrației armatei nu sunt a se căuta motive de îngrijire. Ele au emanat numai din purtarea de grijă pentru tôte eventualitățile și au devenit actuale prin regularea Porților-de-feru. Acastă regulare se va termina numai în decursu de 4 ani de zile, er până atunci probabilu că și flota fluvială austro-ungară va fi realizată.

SCRILE DILEI.

Cu privire la scirea ce amu reproduc'o după diarele unguresci din Clușiu în privința *bântuirei bolei egiptene de ochi între tinerimea dela scolare din Blășiu*, d-lu medicu archidieceșan din Blășiu *Dr. Alesandru Popu*, în interesul adevărului și spre liniștirea părinților și a publicului român, ne împărtășesce, că nu a patra parte din tinerime este atinsă de susu amintita bôlă, după cum vestescu tendențiosu foile unguresci, ci din aproape 700 scolari numai 4 sunt atinși în măsură mijlociă, nefiindu-le amenințată vederea cătuși de puțin, er 48 sunt atinși în gradu forte micu și sunt luați sub cură numai din considerațiunilor de precauțiune. D-lu *Dr. Popu* ne comunică totodată, că feriile Crăciunului pentru tinerime s'au prolongit de astă-dată până în 20 Ianuarie inclusive, numai pentru ca în timpul acesta să se pôtă lua tôte măsurile necesare contra lățirii acestei bôle.

Precum se vede, corespondenții din Blășiu ai foilor unguresci nu sciu decât să alarmeze lumea cu sciri false și tendențioșe.

Sub titlul „*Limba lui Gliga*” scrie reptila „*Kolozsvar*”: „*Ladislaul Gliga*, colectorul comunei *Deda*, n'a avut alt defectu, decât că n'a sciuțu „limba oficială a statului” nici în scrisu, nici în vorbire. După ce însu atâtu articolul de lege LIV din 1868, câtu și art. de lege X din 1875 pretinde acestu lucru bagatelă, numitul funcționar a fost datu afară din slujbă.”

Bine bine, înainte numai cu persequiunile!

Episcopul catolicu *Schlauch* din *Oradea-mare* s'a făcutu membru fundator alu *Kulturgylet-ului* din comitatul *Bihor*.

Îl ertă ore canonele se se facă membru alu unei reuniuni politice agitatore și necreștinesci?

Sunt transferați din armata comună în *rezerva landverului*: sublocotenenții în rezervă: *Ionu Solaru* din reg. 31 de inf., *Ilarionu Onciulu* din reg. 51 și *Rudolfu Cobsă* din reg. 64; în *rezerva honvedimei*: sublocotenenții în rezervă: *Iuliu Antoniu* din reg. 50, *Ionu Fercașu* din reg. 51, *George Papu* din reg. 62, *Iuliu Herbai* din reg. 64 și *Virgilu Barbolovicu* din reg. 82; capelanii militari cl. II în rezervă: *George Bărbatu* (Blășiu), *Moise Sebastianu* (Clușiu), *Eftimie Maniu* (Fântâna), *Aureliu Florianu* (Blășiu), *Nicolae Popovicu* (Gherla), *Aronu Tomas* (Alba-Julia), *Simeonu Ciuca* (Apahida), *Vasilie Oanu* (Piana-de-susu); medicu de batalionu în rezervă: *Dr. Emiliu cav. de Puscariu* din reg. 2, *Dr. Alexandru Popu* dela spitalul garnisonei din *Sibiu*.

În curendă se va publica în foia oficială din *Pesta*, cum află „*B. Korr*”, o ordinațiune a ministrului ungurescu de finanțe, în care se atrage atențiunea posesorilor de drepturi de regalii, că în înțelesul legii privitoare la răscumpărarea regalilor trebuie să și anunțe pretențiunile lor în scrisu la autoritățile financiare respective până la 30 Martie 1889, în casu contrar perdă ori ce drept la despăgubire. În ordinațiune se voru enumera cu deamăruntul actele ce sunt a se alătura la cererea de despăgubire.

Din comitatul *Mureș-Turda* s'au oferit numai 517 jugere catastrale pentru cultivarea de sfele pe sâna proiectatei fabrici de zaharu.

În *Nucetu* erau la 25 Decemvre n. 43 bolnavi de vârsat; în *Vestem*, totu până atunci, din 23 bolnavi de vârsat au murit 2, s'au însănătoșat 6; în *Sina*, din 80 bolnavi de vârsat au murit 5, s'au însănătoșat 10; în *Rodu* din 90 bolnavi de vârsat s'au însănătoșat 14; în *Gârbova* au murit 5, s'au însănătoșat 15, au rămas în tratare medicală 10; în *Pianu-de-susu* a murit 1 bolnav de vârsat, 4 au rămas în tratare; în *Făgărașu* copii bolnavi de vârsat s'au însănătoșat, afară de 2 cari au rămas în tratare. În următoarele comune din comit. *Mureș-Turda*: în *Bere* și în *Beu* bântue între copii tusea măgărescă, din care causă scolare s'au închis dela 24 Decemvre n., în *Mă-*

gherușu bântue difteria, în *Andreșeni* au murit de tusea măgărescă 7 copii, de scarlatină 2.

Reuniunea comercială și industrială din *Deva* s'a dizolvat în urma unei hotăriri a adunării generale.

Comisiunea pentru esamenile de advocați la tabla r. din *Tergu-Mureșului* s'a constituit pe anul 1889 astfel: președinte e *Iosifu Schneider*, președintele senatului tablei, er vicepreședinte e *Alex. Vita*, procurorul general alu tablei.

Din camerele române.

D-lu deputat *Ernest Sturdza* depune la biuroul camerei o propunere scrisă de mai mulți deputați, prin cari cere să se arate rămășițele țeranilor, datorite pentru răscumpărarea clăcei. — Se admite urgența.

D-lu deputat *Ionu Nădejde* interpeleză guvernul în privința pământului ce era să se dea în anul 1881 locuitorilor din mahalalele Iașilor și în privința imasului, pe care îl dețin mai mulți arăndași pe nedrept.

D-lu deputat *D. Alexandrescu* cere dela guvernă ca să vie câtu se pôte de curendă cu proiectul de lege privitoru la suprimarea de taxă 5% asupra lefurilor funcționarilor.

D-lu deputat *Nicolae Blavemberg*, vorbind în cestiunea răspunsului la mesagiul, protestă în contra acelora, cari au susținut că liberalismul pierde. Nu s'a făcutu experiența adevăratului liberalism în țară, deci nu pôte peri. După părărea d-sale cabinetul actual e câtu se pôte de constituțional. Alegerile prețindenea, cu mică excepțiune, au fost libere (aplaude). Camera până eră a datu esemplu de liberalism în discuțiune și decât *Sămbătă* nu s'ar fi închis discuția așa de repede, ea ar fi putut să serve de esemplu de liberalism și de toleranță în ceea ce privește libertatea discuției.

În privința formării acestui minister și împăcarea diferitelor grupe din care el se compune, d. N. Blavemberg își face rezervele sale. Dice că suveranul nu pôte să alegă pe ministri în afară de expresia parlamentului. Ministerul nu este altu ceva, decât o comisiune a parlamentului. Corôna are numai o influință indirectă în alegerea ministrilor. Arată că după constituția română tôte puterile statului, chiar și Regele emană dela națiune.

S'a discut de pe banca ministerială, că suveranul pôte să facă o politică esternă necunoscută de țară. O atare politică e câtu se pôte de periculoasă. Protestez în modul cel mai energicu în contra unei astfel de politice, mă tem că ea se nu se înrădăcește în țera noastră, căpătându oetățenia. Sunt sigur, că guvernul nu va putea să facă nimica în cestiunea fortificațiunilor, în aceea a porturilor-franco, în aceea a convențiunilor etc., tocmai pentru că în politica esteriă nu hotărâse el.

Critică rëndu pe rëndu proiectele guvernului, dice că tôte sunt reacționare, din evul mediu, că sunt plagiate

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(3)

Sermanul Guță.

Novelă.

III.

Guță pășia harnicu cătră locuința sa. Da ocul prin tôte stradele orașului, nu mai scia de elu încătră apucă și ce face, de'lu vede ori nu'lu vede cineva așa eșit din apele lui. Ce'i pasă lui Guță? Elu, domnul *Zimbreanu*, feciorul mamei sale și iubitul *Mariei*, se simția forte bine în noulu cercu de idei ce-lu impresoră. Tôtă lumea îi părea mai frumoasă, orașul mai vesel, și ômenii mai cu vlagă. Se simția de minune entusiasmătu pentru musică și jocu, pentru serenade și promenade și își simția inima alinată și sufletul mângăiat. Mândru ca oștașul ce se întorče victorios dela război, Guță zimbăa tuturor trecătorilor, fie amici, fie necunoscuți. Ce să i faci? Lui îi pria dragostea ca picurii de plôiz florilor arse de dogoră, și îi pria cu atât mai virtosu, că scia pe *Maria* încântată de purtarea lui.

Și cum mergea Guță așa, etă că în colțul stradei ilu întâmpina unu prietinu alu seu, care îi întinde unu plicu cu o scrisore. Surprins până la estremu, elu nu putu să desfacă scrisorea până ce ajunse acasă. Când intră în odaia sa, pe masă vedu trântită altă scrisore și o depeșă. Elu înmărmuri. Bucuriile de mai nainte i-se schimbă într'o sarbădă durere, când desfacu tôte trei scrisorile în cari i-se comunica aceeași nenorocire pentru el: mamă sa era greu bolnavă și'lu chema acasă.

Guță suspinându aședă scrisorile în cutia sa pentru corespondențe, eși nu-mai decât afară, comandă o birjă, spuse gazdei sale să închidă odaia după elu și plecă numai decât.

Din mintea lui sburără de-odată tôte întâmplările zilei, speranțele amorului, *Maria*, întâlnirile ce plănua, promisiunile și tôte i-au perit ca o nălucă. Înaintea lui nu mai vedea decât unu desertu fără margini și în mijlocul desertului pe mamă-sa, pe iubita sa mamă, zăcându pe patul durerilor, palidă de suferințe, uscată de chinurile bolei și întin-

dându brațele după elu. Sgomotul trăsuri îi cădea așa de greu, i-se părea că aude clopotul morții, că înțelege din scârțăitul rôtelor, huruitul sarbedu și durerosu alu brușilor de țerenă cădend pe sicriul mamei sale. Mintea i-se slăbia, creeri i-se clătiau în cap, er ochii scâlțați în lacrimi simția că i-se închid de atata oboselă. De două nopti elu nu dormise. Eri cu cugetul la *Maria*, adl cu gândul la mamă-sa; eri ilu ducea inima de dragă, adl de supărare.

Înzadară audia cântecul privighetorei, înzadară de după colnice și deluri audia doinele și fluierile flăcăilor și pcurarilor, nimic nu-lumișeau. Din tôte nu se lipia de sufletul seu agitat nimica afară de țipetul paserei morții și urletul câte unui dulău, ce-lu audia trecend pe lângă marginea satului.

Ajunse acasă, intră repede la mamă-sa, pe care o află într'o stare mai puțin primejdiosă de cum și-o închipuia elu. Câtă mângăere pentru bietul Guță!

Cocôna *Elisa Zimbrănu*, vedend și

odorul, întinse mâinile și-lu sêrută cu căldură.

„Totdeuna ai fostu bun, scumpul meu Guță”, șopti ea încet, „și vei fi și de aci înainte. Stăi decât ai venit să te priveșcu cu căldură, să te sorbu din ochi și să-ți sêrutu obrazii cu neșătu.”

„Voiu rămâne totu lângă tine, mamă dragă”, răspuse Guță, „până când te voiu vedé sănătôsă și în urmă câtu vei dori.”

„Guță dragă, șed și-mi vorbesce, vorbesce-mi ce ai mai pățit, de ce nu imi răspundeai la întrebările mele și cum te simți tu acum?”

Și Guță încep să-i spună multe, multe forte, până și cele mai mici amănunte. Der de-o vorbă se feri. Er când își vorbi de casa, de scrisorile și celelalte lucruri ale sale, își aduse aminte de ferestra de peste drum, de *Maria* și de întâmplările de ieri, și îi venia să plângă. Gânde că *Maria* va suferi de depărtarea lui, se va mira cum de a plecat așa fără de veste și-lu va bănu în fine că e sveturaticu și fără inimă.

și încă rău. Am văzut ce sunt dâșii ca reformatori, d-lor vor să introducă socialismul de stat.

Se pronunță apoi în contra revizuirii constituției, în contra apanagilor și în contra legii electorale, după cum ea se află azi. Oratorul cere lărgirea instrucțiunii și votul universal.

S'a discutat și de o dinastie, dar unde e moștenitorul? Incheind dăce, că nu vede niciăra dușmanul decât pe marurile Rinului și ale Spreei. El nu e nici pe băncile ministeriale.

D-lu G. Vernescu, ministrul justiției, combate pe d. N. Blaremburg, arătându-i ce dăce constituția. M. Sa are dreptul și prerogativa, ca să cheme pe orî și cine la cărma statului. Nu știu pentru a cătea oră să mai repetăm aceste lucruri. Înaintea algerilor, adică când fostul ministru Th. Rosetă a fost chemat la cărmă, atunci a fost un guvern neregulat, fiind-că avea numai încrederea Regelui, dar acum, când o are și pe aceea a națiunii, de sigur că e cătu se pôte de regulat.

În privința politice esteriore, nu se va face nimic în contra voinței naționale. Nu e adevărat, că în politica esternă vom urma întocmai politica d-lui I. C. Brătianu.

În ceea ce privește politica internă, nu e adevărată aserțiunea d-v., că cabinetul actual face socialismul de stat, ci elu își face și va face mereu datoria. Ca concluziune, d. Vernescu apără și susține intervențiunea statului într'un mod cătu se pôte de moderat dăcend: fiți siguri, d-lor, că vom face de tôte, numai pentru binele națiunii (aplaude).

D-lu deputat G. Panu dăce, că de o săptămână de zile se discută cesțiunea asupra intervenției statului. Acestu principiu e vechiu cătu lumea, acelu neintervenției este nou cu totul. Teoria neintervenției este în decadență, cu 50-60 de ani în urmă a fost ea în floare. Dăc nu s'a putut explica atunci, de ce veniți cu elu acuma.

Și industria și comerțul s'au dezvoltat, multămită intervenției. Protecționismul actual nu este decât totu aplicarea principiului intervenției. Acestu principiu s'a aplicat de o mână de omeni în paguba unei imense majorități. S'a născut deci o reacțiune, nu în contra intervenției, ci în contra abuzului ce se făcea cu densa.

Au început deci economiștii să ceră libertatea, egalitatea, fiecare să fie stăpân pe rōdele muncii sale. Astfelu fiindu majoritatea săracă s'a găsit în fața unei minorități puternice și bogate. Economistii clasici s'au entusiasmă, din nefericire însă acestu dezvoltare a servit majorității egoiste. Atunci s'a născut ideea intervenției. Massele se deșteptă azi, densele au început să devie o forță politică.

Actualmente principiul intervenției a devenit o utopie. D-lu Al Lahovari este în contra intervenției, în faptu este însă intervenționist. Dovadă proiectul d-sale de lege agrară.

După răscolă agrară, tōtă lumea cere să se facă ceva, chiar și ceva mai reacționar. Cere ca Statul să intervină cătu se pôte de mult și de larg și să facem ceva pentru țărani.

D-lu deputat Moise Pacu cere să se îmbunătățească sōrtea preoților. D-sa

cescesce unu memoriu în acestu privință.

Răspunsul la mesagiu a fost apoi votat de majoritatea camerei.

D-lu deputat N. Blaremburg depune unu proiect de lege prin care cere să se acorde unu credit de 200,000 lei, pentru a se veni în ajutorul comitetului organizator român alu espoziției din Paris. (Aplause).

D-lu deputat Pleșoianu își desvoltă interpelarea sa în privința convenției comerciale cu Austro-Ungaria. Dăce că țera intrăgă așteptă ca să se închee această convențiune.

D-lu P. P. Carpă, ministru de externe, dăce că în curēnd se vor reîncheie tratativele. Din nenorocire însă, o cesție economică la noi în țera se pface în una politică. De asemenea și cu această cesțiune. D. Carpă arată apoi, că punctul asupra căruia nu se pôte înțelege guvernul român cu Austro-Ungaria, este esportul vitelor române în monarchia noastră.

În senat se nasce asupra indigenatului d-lui Ziegler, farmacistu din Giurgiu, o discuțiune la care iau parte mai mulți senatori. Indigenatul nu se votează. (Va urma.)

Intēmplări diferite.

Tristă amintire de Crăciun. Urmările primejdioase ale beției s'au simțit dureros între locuitorii din comuna românească Tirimia-mare în urma unui nou cast de nefericire întâmplat acolo în prima zi a Crăciunului unguresc. Etă ce ni-se scrie în privința acestă: Solgăbirului Horvát din cercul Ernotului i-a trāsniț prin capu să trimită o gratulare de anul nou unui amic alu său în Pesta. Că ce felu de gratulare o fi avut de gându să facă numitul solgăbiru, anumitnusepōtesci, ajunge a spune numai, că lui nu i-a fost de ajuns o singură iscălitură, ci și-a trimis, și încă tocmai în ziua de Crăciun, pe pandurul și vizitiul său în Tirimia-mare cu scopul ca să adune cătu mai multe iscălituri. Aceștia au sosit în Tirimia beți, pandurul, sosind aci, lāsă trāsura în grija vizitiului, ér elu se dus la cărciumă pentru ca să se imbete și mai rău. În trāsura își lāsă pandurul și pușca sa încărcată, cu două țevi. Vizitiul, care încă era chircilit de beatură, luă pușca din trāsura cu scopul ca s'o ducă în casa unde era încuțat. Pușca însă se descărcă în mână netrebnicului vizitiu și nimeri drept în peptu pe vācarul domnescu Filonū Trifu, care imediat muri. La secționare medicii scōseră din cadavrul nefericitei victime 30 de sburături. — Etă unu Român, căduț victimă bețiilor de Crăciunul unguresc!

Împușcați de gendarmi. Din Filpișul mare (botezat de „patrioi” Magyar-Fulpes), comitatul Mureș-Turda, se scrie reptilei Kolozsvár, că primăria de acolo vrēnd să închidă o cărciumă, pentru-că s'a aflat că a măsurat falsu vinul, a cerut intervenirea gendarmilor. O cētă

constătătoare din vre-o 20 de omeni, nevoind să lase a se închide cărciuma, au săritu asupra gendarmilor. Gendarmii au împușcatu asupra mulțimei. Pe unu om l'au împușcat în șoldu, trāntindu-lu îndat la pământu, ér pe altul glonțulu l'a nimerit în pieptu, rānindu-lu de morte. Prin asta liniștea fu restabilită.

Statistica diarelor.

Maghiarul Szinyei Jozsef, a compus o statistică a diarelor apărute în Ungaria la prima Ianuarie 1888. După această statistică numărul diarelor unguresc apărute în Ungaria și Transilvania la 1 Ianuarie 1888 a fost de 561, mai multe cu 22 ca în anul precedent. Dintre acestea, diare politice cotidiene sunt 21, politice săptămânale 41, diare ilustrate cu cuprinsu variu 3, bisericesc și școlastice 38, beletristice 13, humoristice 11, foi de specialitate 110, foi din provinciă fără conținut politic 130, foi de anunțuri 5, scrieri periodice 153, foi mixte suplenitoare 36.

Literatura diaristică maghiară datēză dela 1780, când a apărut primul diar unguresc în Pojunu, sub titlul „Magyar Hirmondo”; în Budapesta numai la 1788 a apărut primul diar unguresc „Magyar Merkurius”, a doua foia unguresc apărută în Budapesta a fost „Hazai tudositások” (1806).

În 1830 erau 10 diare unguresc, în 1840-20, în 1848-49 86, în 1850 însă numai 9. Cu începutul erei constituționale diaristica maghiară luă unu avēntu cu totul nou, așa că la începutul anului 1888 se aflau în Budapesta 249 diare unguresc, ér în provinciă 311 și în străinătate 1.

Interesante sunt datele ce le comunică statisticul ungu cu privire la diarele nemaghiare apărute în Ungaria. Astfelu, după datele comunicate de elu, la începutul anului 1888 au apărut în Ungaria 126 diare în limba germană, față cu 146 câte erau la începutul anului 1887; 39 în limba slavă, față cu 40 anul trecut; 22 în limba română, față cu 30 anul trecut; 6 în limba italiană, față cu 8 an. trecut; 1 în limba evreă, față cu 1 an. tr.; 3 în limba francesă, față cu 3 an. tr. Cu totul 197 diare nemaghiare, față cu 228, câte erau la începutul anului precedent.

În sensul acestei statistice, pe 10,989 indiviți cari vorbesc unguresc, se vine unu diar unguresc, pe 14,273 Germani unu diar german; pe 71,782 Slavii unu slav; și pe 105,626 Români unu român.

În statele unite americane totu pe 5038 indiviți se vine unu diar, în Elveția totu pe 5046 omeni, în Dania totu pe 6144, în Belgia totu pe 7182; în imperiul german totu pe 8262; în Franța totu pe 8788; în Scandinavia totu pe 16,400; în Britania-mare totu pe 17,709; în părțile austriace totu pe 18,078; în nlanda totu pe 20,007; în România (unde se află 102 diare și scrieri periodice) totu pe 52,706 locuitori se vine unu diar; în imperiul rusesc (cu excepțiunea Finlanda) apar 275 diare și scrieri periodice, venind totu pe 283,198 locuitori unu: Pe întregu pământul apar 81,000 diare și scrieri periodice, venind totu pe 48,034 locuitori unu.

Astfelu în Ungaria apar cu totul 715 diare și scrieri periodice, venind totu pe 18,111 locuitori unu diar.

„ALBINA” institut de credit și de economie. Filiala Brașov.

Conspectul operațiilor de casă în luna Decemv. 1888.

Intrate:

Numărar cu 30 Nov. 1888	fl. 14,391.17
Depuner spre fructificare	95,165.15
Cambii răscumpărate	117,397.55
Conturi curente	45,830.94
Imprumuturi pe produse	2,601.61
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	1.621.—
Monetă	6.976.48
Interese și provisiuni	5.029.76
Comisiuni	56.82
Diverse	37.379.90
	fl. 326.450.38

Esșite:

Depuner spre fructificare	fl. 86.932.04
Cambii escomptate	127.697.45
Conturi curente	41.504.88
Imprumuturi pe produse	2621.84
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	3321.—
Monetă	7347.09
Interese și provisiuni	451.59
Comisiuni	56.82
Diverse	30.738.71
Spese și salare	1248.69
Numărar cu 31 Decemv. 1888	24.530.27
	fl. 326.450.38

V. Bologa, m. p. N. P. Petrescu m. p. dirigentă. adjunctă.

V. Gămulea, m. p. comptabil.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.” (Serviciul biurolului de coresp. din Pesta)

Belgrad, 3 Ianuarie. Scupcina a primit proiectul de constituțiă cu 494 contra 13 voturi. La desbatere au luat toți conducătorii partidelor pentru proiect. Azi se închide sērbătesce Scupcina printr'unu discursu alu tronului.

Bruxela, 3 Ianuarie. Vorbirea de anul nou a Regelui exprimă cea mai firmă perspectivă în menținerea păcii.

Cursul la bursa de Viena din 2 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	103.10
Renta de hărtă 5%	93.90
Imprumutul căilor ferate ungare	143.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	98.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	117.—
Bonuri rurale ungare	104.—
Bonuri cu clasa de sortare	104.—
Bonuri rurale Banat-Timiș	103.75
Bonuri cu cl. de sortare	103.75
Bonuri rurale transilvane	104.—
Bonuri croato-slavone	104.—
Galbeni împărătesci	5.68
Napoleon-d'or	9.52 1/2

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Tăcerea și trista dispozițiă a lui Guță născură în cocōna Elisa ore-care nedumeriri.

„Ce-ți este ție. Guță dragă, de ce tac așa de odată? La ce te gândesci, de ce ești așa de trist?” îl întrebă mamă-sa.

Dér elu făcu din umeri și nu răspuse nimic.

Trecură încă vr-o câteva zile, o săptămână și dōră mai multu și Guță totu așa era, pe cându mamei sale încep să fi bine, să se scōle din patu, să umble prin casă și să mai pună câte cevași la cale. Peste două săptămâni era aproape restaurat.

Din ce mergea spre însănătoșare cocōna Elisa, Guță totu mai multu începea să viseze de întēlnirile ce le va avē cu Maria, de vorbele ce și-le vor spune, și de dragostile ce le vor urdi. Ar fi vrut să i scrie, dér nu putea, fiindcă mamă-sa era totu în urma lui și-apoi nici nu se cuvenia ca după o simplă întēlnire să i scrie îndat.

Umbla deci Guță încōce și în colo, neodihnit, neastămpărat, puru-

rea melancolic și ca eșit din fire. Sērmanul Guță! Ce să i faci inimei dăcă-ți poruncesce, când mintea nu i acasă?

Intr'o dimineță se scōlă așa de obositu, ca și cum ar fi făcutu cine scie ce lucruri mari. Rațele sōrelui băteau în ferestra odă isale când trețit elu privia cu duioșă afară spre curte, amintindu-și ferestra Măriorei. I-ar fi venit să plângă, dăcă mamă-sa n'ar fi intrat la elu să i spună, că multă vreme a trecut de când se află dusu dela carte și că n'ar strica să plece cătu mai curēndu. Guță însă privia înochii ei blândi și milostivi și nu dăcea o vorbă; numai din când în când ofta.

Cocōna Elisa băgă de sēmă că în ofturile lui se află ceva forte particularu.

Îl luă de scurtu și-l încurcă cu vorba pe bietul Guță încātu ea putu să înțelgă, care era dorul ce-l munccea. Deoparte măhnită de această descoperire, de altă parte îngrijată de sōrtea fiu-sēu, îl povățui să bage de sēmă ce face, să fiă cu minte și să nu se nen-

rocască. Printr'unu pașu nehibzuit și-ar putē tăia gātulu într'unu fir de pēru.

„Gāndesce-te, că ai o mamă, care nu doresce altceva decât să te vadă fericitu; la tine îi e tōtă gândirea și inima, trāscesce numai pentru tine. Nenorocirea ta ar fi o lovitură de morte pentru ea. Dér am încrederea, că mă vei scuti de o asemenea lovitură și că nu'mi vei răsplăti cu suferințe și cu măhniri iubirea și îngrijirea mea pentru tine”, dăse cocōna Elisa, și eși din casă, lāsându pe Guță cu lacrimile în ochi.

În ziua următoare Guță plecă, după ce mamă-sa îl sărută ferbinte și-l sfătui din nou să fiă chibzuit în tōte faptele lui.

Negurile de tōmnă înveliau orașulu ca unu vēlu abia străvădătoru. Zidirile, unele albe, altele sure, pluteau ca visurile albe într'o lume nēgră. Când ajunse la cartirul său, Guță se simția foarte deprimat, vedēndu că peste drum ferestrele sunt închise și nu dă nimic nici unu semn de viață. Abia târziu își aduse aminte de vorbele bētranei,

că-și voru închiria o altă locuință într'o stradă unde nu e atăta frecvență, într'unu locu mai dosit. Dér Guță umbla înzadaru să afle locuința lor. Era par' că unu farmec, că orî cătu visita teatrul, seratele artistice și tōte convenirile, unde gāndea că o va întēlni, pe Maria niciodată n'o vedea. În deșertu întreba pe prietini săi, căci nici unu nu scia să i spună nimic. Atăta înțelese totuși, că bētrānul Vēnătorescu, unchiul Mariei, ar fi murit și că vila i-s'a luat pentru daterii.

Ce să facă dér, încātrāu să apuce, s'o întēlnescă, să i spună că a venit, că o iubesc și că de dorul ei nu mai putea rămāne la Costesci, lângă mamă-sa.

Trecură așa câteva săptămâni. Dela unu timp Guță încep să facă idei slabe despre mersul lucrurilor, și adese-orî îndoindu-se în sine, își aducea aminte de vorbele mamei sale. Era gânditor, era tăcutu, ca o insulă mută în mijlocul valurilor vorbitoare.

Sērmanul Guță! (Va urma.)

